

diskuterer et ellers så vigtigt emne som EU's regeringskonference.

Jeg har under debatten forsøgt at få svar fra nogle ordførere om en bestemt model, som diskuteres inden for det forsvarspolitiske samarbejdsområde, men det er ikke lykkedes at få klare svar på, hvad regeringspartierne står for på det område.

Derfor vil jeg allerede nu bede statsministeren om at redegøre for, hvad regeringens holdning er på det område, for skal en debat som denne løftes op på et andet niveau og gøres mere præcis og have mere substans – hvilket statsministeren åbenbart ønsker – så må vi også have nogle klare svar.

Og når der nu diskuteres en model, hvor Vestunionen skal bruges til fælles aktioner, og hvor EU altså har en forsvarsmulighed gennem Vestunionen, er det så en model, som regeringen på nogen måde kan støtte, at Danmark, hvis vi ikke ønsker at deltage i den pågældende fælles aktion, alligevel kan blive forpligtet til at betale til den fælles aktion og til politisk at være solidarisk med den pågældende aktion? Der synes det jeg ville være interessant at få et klart svar fra regeringens side på, hvad man arbejder på på det område.

Vores overordnede synspunkt er som sagt, at Folketinget via disse debatter selvfølgelig skal inddrages i det forløb, der kommer fremover, også med hensyn til regeringskonferencen. Her i salen har vi åbenheden omkring debatterne, og partierne har mulighed for at fortælle regeringen, hvad de mener på de forskellige områder.

Men ud over det lægger Dansk Folkeparti meget stor vægt på, at regeringen også i Europaudvalget søger mandat, når der under regeringsforhandlingerne skal slås nogle søm i, så vi på den måde hele tiden ved, om et flertal i Folketinget overhovedet står bag regeringens politik ved regeringsforhandlingerne.

Vi har i dag set, at der har været nogle meget store uoverensstemmelser blandt de partier, der normalt regnes for, hvad de i hvert fald selv kalder »de EU-bærende partier«. Og det er selvfølgelig interessant at se, hvor vandene begynder at skille i forbindelse med mandatgivningen i Europaudvalget.

Men for Dansk Folkeparti er det også vigtigt, at vi på en helt anden måde får befolkningen inddraget i den løbende proces i forbindelse med regeringskonferencen, og det sker dels ved møder og dels ved forskellige orienterende skrivelser og den EU-oplysning, vi har her i huset,

osv. Men det må betragtes som et hovedproblem for Folketinget, at befolkningen er utrolig lidt engageret i, hvad der foregår på regeringskonferencen, og slet ikke diskuterer regeringskonferencen, hvilket befolkningen jo egentlig burde – i betragtning af, hvor vigtig regeringskonferencen er.

Dét er et problem for folkestyret, og det er et problem, som vi synes egentlig burde have haft en større placering i debatten i dag.

Alle politikere taler meget om, hvordan man skal inddrage befolkningen mere, men der sker meget lidt konkret. Det sker det, at man hvert år afsætter nogle midler på finansloven, så partierne kan komme ud til nogle møder, som godtfolk ude i landet holder, og hvor der desværre ikke kommer ret mange mennesker, og det gør selvfølgelig, at en meget stor del af befolkningen har et meget lille kendskab til, hvad regeringen egentlig foretager sig på regeringskonferencen, og det betyder så, at der er stor risiko for, at man begår akkurat den samme fejltagelse, som man begik ved Maastricht-Traktatens udarbejdelse: Regeringen kører sin linje, og regeringen føler, at den under forhandlingerne har stor succes med sin linje – det har vi også hørt her i dag – men når endemålet er nået, finder regeringen så ud af, at befolkningen slet ikke står bag det resultat, man kommer hjem med.

Sagen er jo rent faktisk, at i forbindelse med udarbejdelsen af Maastricht-Traktaten fik den danske regering ganske meget igennem, og det har jo nok baggrund i, at befolkningen stadig væk stod bag den daværende regerings oprindelige udspil til forhandlingerne. Og nu er man endnu en gang ved at begå den samme fejl, og det synes vi er for dårligt.

For Dansk Folkeparti er der kun én måde at inddrage befolkningen på, så man virkelig får engageret den, og det er selvfølgelig ved at spørge befolkningen om, hvad den vil have skal være det danske grundlag for regeringskonferencen, og det gør man selvfølgelig ved en folkeafstemning, hvilket vi desværre har alt for lidt tradition for i vores kultur her i Danmark.

Vi har tidligere foreslået en vejledende folkeafstemning om regeringsgrundlaget før konferencen, men det blev nedstemt. Men sammenholdt med, at vi ikke har kunnet få et klart svar fra regeringen på, om vi får en afstemning efter regeringskonferencen, vil jeg egentlig – i lighed med SF – på Dansk Folkepartis vegne under denne debat spørge, om vi i dag kan få et klart svar på det område. Men jeg er desværre bange